

Sygn. akt II W 807/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Bartosz Kamieniak

Protokolant Emilia Krzak

w obecności oskarżyciela publicznego w osobie K. S. z Powiatowej Inspekcji Pracy w L.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 grudnia 2017 r.

sprawy **A. S.**, córki M. i L. z domu C., urodzonej (...) w B.

obwinionej o to, że będąc pracodawcą w firmie (...) sp. z o.o. (...)-(...) P. ul. (...), do dnia rozpoczęcia kontroli tj. do dnia 06.06.2017 r. nie dopełniła obowiązku

opłacenia comiesięcznych składek na Fundusz Pracy podczas gdy ustawowy termin opłacania tych składek upłynął 15 dnia następnego miesiąca, tj. za miesiące:

Kwiecień br. w wysokości 669,91 zł od dnia 16.05.2017r.

Marzec br. w wysokości 694,84 zł od dnia 18.04.2017r.

Luty br. w wysokości 695,07 zł od dnia 16.03.2017r.

Styczeń br. w wysokości 727,16 zł od dnia 16.02.2017r.

Grudzień 2016 r. w wysokości 692,55 od dnia 16.01.2017 r

Listopad 2016 r. w wysokości 686,07 zł od dnia 16.12.2016 r

Październik 2016 r. w wysokości 648,31 zł od dnia 16.11.2016 r

Wrzesień 2016 r. w wysokości 751,54 od dnia 17.10.2016 r

Sierpień 2016 r. w wysokości 835,29 zł od dnia 16.09.2016 r

Lipiec 2016 r. w wysokości 945,91 zł od dnia 16.08.2016 r

Czerwiec 2016 r. w wysokości 962,07 od dnia 18.07.2016 r

Maj 2016 r. w wysokości 960,56 zł od dnia 16.06.2016 r

tj. wykroczenia z art. 122 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2016r. poz. 645 ze zmianami oraz z 2017r. poz. 38) w związku z art 104 i 107 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2016r. poz. 645

ze zm. oraz z 2017r. Dz.U. poz. 38), art. 47 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2015r. poz. 121 ze zm. oraz z 2016r. Dz.U. poz. 34),

I. obwinioną **A. S.** uznaje za winną tego, że będąc pracodawcą w firmie (...) sp. z o.o. (...)-(...) P. ul. (...):

1. nie opłaciła w ustawowo określonym terminie składki na Fundusz Pracy za miesiąc kwiecień 2017 roku w kwocie 669,91 złotych;
2. nie opłaciła w ustawowo określonym terminie składki na Fundusz Pracy za miesiąc marzec 2017 roku w kwocie 694,84 złotych;
3. nie opłaciła w ustawowo określonym terminie składki na Fundusz Pracy za miesiąc luty 2017 roku w kwocie 695,07 złotych;
4. nie opłaciła w ustawowo określonym terminie składki na Fundusz Pracy za miesiąc styczeń 2017 roku w kwocie 727,16 złotych;
5. nie opłaciła w ustawowo określonym terminie składki na Fundusz Pracy za miesiąc grudzień 2016 roku w kwocie 692,55 złotych;
6. nie opłaciła w ustawowo określonym terminie składki na Fundusz Pracy za miesiąc listopad 2016 roku w kwocie 686,07 złotych;
7. nie opłaciła w ustawowo określonym terminie składki na Fundusz Pracy za miesiąc październik 2016 roku w kwocie 648,31 złotych;
8. nie opłaciła w ustawowo określonym terminie składki na Fundusz Pracy za miesiąc wrzesień 2016 roku w kwocie 751,54 złotych;
9. nie opłaciła w ustawowo określonym terminie składki na Fundusz Pracy za miesiąc sierpień 2016 roku w kwocie 835,29 złotych;
10. nie opłaciła w ustawowo określonym terminie składki na Fundusz Pracy za miesiąc lipiec 2016 roku w kwocie 945,91 złotych;

które to czyny wyczerpują dyspozycję art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 1065 z późn. zm), i za to na podstawie art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 1065 z późn. zm) w zw. z art. 9 § 2 k.w. w zw. z art. 39 § 1 i 2 k.w. w zw. z art. 48 k.w. wymierza jej karę 500 (pięciuset) złotych grzywny;

II. na podstawie art. 45 § 1 k.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w. umarza postępowanie w zakresie zarzutu dotyczącego uiszczenia składek na Fundusz Pracy za miesiące maj i czerwiec 2016 roku;

III. zasądza od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 100 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania.

Sygn. akt II W 807/17

UZASADNIENIE

A. S. została obwiniona o to, że będąc pracodawcą w firmie (...) sp. z o.o. (...)-(...) P. ul. (...), do dnia rozpoczęcia kontroli tj. do dnia 06.06.2017 r. nie dopełniła obowiązku opłacenia comiesięcznych składek na Fundusz Pracy podczas gdy ustawowy termin opłacania tych składek upłynął 15 dnia następnego miesiąca, tj. za miesiące:

Kwiecień br. w wysokości 669,91 zł od dnia 16.05.2017r.

Marzec br. w wysokości 694,84 zł od dnia 18.04.2017r.

Luty br. w wysokości 695,07 zł od dnia 16.03.2017r.

Styczeń br. w wysokości 727,16 zł od dnia 16.02.2017r.

Grudzień 2016 r. w wysokości 692,55 od dnia 16.01.2017 r

Listopad 2016 r. w wysokości 686,07 zł od dnia 16.12.2016 r

Październik 2016 r. w wysokości 648,31 zł od dnia 16.11.2016 r

Wrzesień 2016 r. w wysokości 751,54 od dnia 17.10.2016 r

Sierpień 2016 r. w wysokości 835,29 zł od dnia 16.09.2016 r

Lipiec 2016 r. w wysokości 945,91 zł od dnia 16.08.2016 r

Czerwiec 2016 r. w wysokości 962,07 od dnia 18.07.2016 r

Maj 2016 r. w wysokości 960,56 zł od dnia 16.06.2016 r

tj. wykroczenia z art. 122 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2016r. poz. 645 ze zmianami oraz z 2017r. poz. 38) w związku z art 104 i 107 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2016r. poz. 645 ze zm. oraz z 2017r. Dz.U. poz. 38), art. 47 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2015r. poz. 121 ze zm. oraz z 2016r. Dz.U. poz. 34),

Sąd Rejonowy w Puławach ustalił następujący stan faktyczny:

A. S. od 1 października 2014 pełniła funkcję prezesa zarządu spółki (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.. Spółka ta prowadziła działalność gospodarczą polegającą na produkcji odzieży i do 21 czerwca 2017 r. zatrudniała 24 pracowników. Na skutek trudności finansowych A. S. działając jako pracodawca pracowników tejże spółki nie opłaciła w ustawowo określonym terminie składki na Fundusz Pracy za miesiąc kwiecień 2017 roku w kwocie 669,91 złotych; nie opłaciła w ustawowo określonym terminie składki na Fundusz Pracy za miesiąc marzec 2017 roku w kwocie 694,84 złotych; nie opłaciła w ustawowo określonym terminie składki na Fundusz Pracy za miesiąc luty 2017 roku w kwocie 695,07 złotych; nie opłaciła w ustawowo określonym terminie składki na Fundusz Pracy za miesiąc styczeń 2017 roku w kwocie 727,16 złotych; nie opłaciła w ustawowo określonym terminie składki na Fundusz Pracy za miesiąc grudzień 2016 roku w kwocie 692,55 złotych; nie opłaciła w ustawowo określonym terminie składki na Fundusz Pracy za miesiąc listopad 2016 roku w kwocie 686,07 złotych; nie opłaciła w ustawowo określonym terminie składki na Fundusz Pracy za miesiąc październik 2016 roku w kwocie 648,31 złotych; nie opłaciła w ustawowo określonym terminie składki na Fundusz Pracy za miesiąc wrzesień 2016 roku w kwocie 751,54 złotych; nie opłaciła w ustawowo określonym terminie składki na Fundusz Pracy za miesiąc sierpień 2016 roku w kwocie 835,29 złotych; nie opłaciła w ustawowo określonym terminie składki na Fundusz Pracy za miesiąc lipiec 2016 roku w kwocie 945,91 złotych.

Powyższy stan rzeczy został ustalony podczas przeprowadzonej Państwową Inspekcją Pracy w dniach 6, 13 i 21 czerwca 2017 roku kontroli w zarządzanej przez A. S. spółce. Ustalenia dokonane przez Inspektora Pracy nie były kwestionowane przez władze spółki, ani nie wniesiono do nich żadnych zastrzeżeń

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy w Puławach ustalił na podstawie: wyjaśnień obwinionej k. 2 oraz protokołu kontroli k. 7-10.

Obwiniona w złożonych wyjaśnieniach przyznała się do zarzucanego jej czynu wskazała, iż do zarzucanego jej wnioskiem o ukaranie wykroczenia doszło z powodu niekorzystnej sytuacji finansowej spółki, której płynność finansowa została zachwiana. Powoływała się przy tym na charakter prowadzonej działalności i specyfikę rozliczeń spółki z kontrahentami. Wskazała również, iż spółka zabiega o uzyskanie kredytu na spłatę zaległych zobowiązań.

Sąd Rejonowy w Puławach zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się przede wszystkim na dokumencie w postaci protokołu kontroli, która została przeprowadzona przez Państwową Inspekcję Pracy w spółce zarządzanej przez obwinioną. Protokół ten nie budził wątpliwości Sądu co do jego wiarygodności oraz rzetelności. Żadna ze stron nie kwestionowała przy tym jego zgodności ze stanem faktycznym, zaś Sąd nie znalazł powodów, które podważyłyby jego wiarygodność. W związku z powyższym uczynił je podstawą dokonanych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych. Potwierdziła je zresztą sama obwiniona w swych wyjaśnieniach. Wyjaśnienia te również były brane pod uwagę przy ustalaniu stanu faktycznego w sprawie. Sąd dał obwinionej wiarę k. 2 są szczerze i znajdują potwierdzenia w ustaleniach dokonanych przez Inspektora Pracy.

Okoliczności stanu faktycznego oraz wina obwinionej nie budzą w ocenie Sądu Rejonowego w Puławach żadnych wątpliwości. Obwiniona A. S. w chwili popełnienia wykroczenia była osobą pełnoletnią i w czasie popełnienia czynu miała pełną poczytalność. Jest ona zatem osobą zdolną do ponoszenia odpowiedzialności karnej. W niniejszej sprawie nie występują żadne przewidziane prawem okoliczności, które uniemożliwiłyby przypisanie obwinionej winy.

Zebrane w sprawie dowody pozwalają zaś przedstawić jej zarzut, że znajdując się w normalnej sytuacji motywacyjnej i mając pełną swobodę zachowania się zgodnie z normami prawa wykroczeń, normy te naruszyła wypełniając znamię czynów opisanych w art 122 ust. 1 pkt 1 Ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Wskazać w tym miejscu należy, że w ocenie Sądu Rejonowego w Puławach obwiniona nie dopuściła się jednego czynu zbrojonego, jak to w swym zarzucie sformułował oskarżyciel publiczny, lecz dwunastu tak samo kwalifikowanych wykroczeń. Zauważyć bowiem należy, że czyn zabroniony z art 122 ust. 1 pkt 1 Ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zostaje popełniony z chwilą gdy mija termin na uiszczenie składki na Fundusz Pracy. Stąd też nieopłacanie lub nieterminowe opłacanie tych składek za kolejne miesiące jest kolejnym wykroczeniem za każdy miesiąc. Z tego też względu Sąd Rejonowy w Puławach zmienił opis czynów przypisanych obwinionej. Dostrzegając przy tym, iż dwa najwcześniejsze uległy przedawnieniu. Wobec tego, że od czasu popełnienia dwóch pierwszych czynów płatności składek za miesiące maja i czerwiec do chwili wszczęcia postępowania (3 sierpnia 2017 r. k. 12) minął rok w tym zakresie na podstawie art. 45 k.w. karalności tych czynów uległa przedawnieniu. Stąd też w tej części postępowanie zostało umorzone

Przechodząc zatem do analizy naruszonej przez obwinioną normy należy wskazać, że odpowiedzialności wykroczeniowej określonej w powołanym przepisie podlega ten, kto nie dopełnia obowiązku opłacania składek na Fundusz Pracy lub nie opłaca ich w przewidzianym przepisami terminie. Zgodnie zaś z art. 104 ust. 1 pkt 1 lit c Ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, za osoby wykonujące pracę na podstawie umowy zlecenia, opłacają pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne. Obwiniona zgodnie z dyspozycją wyrażoną w art. 201 § 1 ksh i art. 204 ksh, jako prezes zarządu spółki (...) zobowiązana był do reprezentowania spółki na zewnątrz oraz prowadzenia jej spraw. Prawo członka zarządu spółki obejmuje prawo do prowadzenia spraw spółki (czynności faktyczne) i jej reprezentowania (czynności prawne). Pojęcie reprezentacji określone w art. 204 ksh jest używane w sensie szerokim i obejmuje występowanie we wszystkich stosunkach prawnych, a zatem również tych publicznoprawnych. Należy również zważyć, iż zgodnie z § 2 niniejszego artykułu, prawa członka zarządu do reprezentowania spółki nie można ograniczyć ze skutkiem prawnym wobec osób trzecich.

Obwiniona nie kwestionowała tego, iż jako prezes zarządu była zobowiązana do zajmowania się jej sprawami, w tym jej sprawami pracowniczymi. Ponadto zaznaczyć należy, iż okolicznością niebudzącą wątpliwości jest również to, że przedmiotowa spółka zobowiązana była do uiszczania obowiązkowych składek na Fundusz Pracy wobec pracowników zatrudnionych w spółce. Nie budzi wątpliwości również fakt, iż wyżej wskazane miesiące składki nie zostały terminowo uregulowane. Bez znaczenia pozostaje to, że w okresie wskazanym we wniosku o ukaranie, spółka miała trudności finansowe dotyczące obowiązku pokrycia zobowiązań w postaci składek na Fundusz Pracy. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego odnoszącym się do kwestii niewpłacania w terminie podatków (a więc zobowiązań publicznoprawnych), „podatnik nie może przerzucać na Skarb Państwa i pozostałych, regulujących terminowo podatki podatników, swoich niepowodzeń gospodarczych, i nie płacić w terminie swych zobowiązań podatkowych, tłumacząc się brakiem środków finansowych na wymagane podatki” (vide uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2003 r., sygn. I KZP 2/03, OSNKW 2003, nr 5-6, poz. 57). Tak samo przedsiębiorca zatrudniający pracowników, nie może przerzucać na Skarb Państwa i pozostałych, swoich trudności gospodarczych, i nie płacić w terminie swych zobowiązań wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, wynikających z obowiązkowych składek na Fundusz Pracy, tłumacząc się brakiem środków finansowych. Stąd też uznać należy, że obwiniona wyczerpała ustawowe znamiona zarzucanego mu czynu zabronionego z: art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Dokonując wymiaru kary Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary z art. 33 kw. Sąd brał zatem pod uwagę stopień społecznej szkodliwości czynu i cele kary w zakresie społecznego oddziaływania, a także cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do ukaranego. Sąd wziął również pod uwagę rodzaj i rozmiar szkód wyrządzonych wykroczeniem, stopień winy i zachowań obwinionej.

Wykroczenie wskazane w powołanym przepisie zagrożone jest karą grzywny nie niższej niż 3.000 zł. Orzeczona kara grzywny w najniższym możliwym wymiarze 3.000 złotych – przy uwzględnieniu okoliczności sprawy nie jest sprawiedliwa. W przekonaniu Sądu kara orzeczona nawet w najniższym możliwym wymiarze byłaby zbyt surowa. Dlatego uwzględniając trudności i realia działalności prowadzonej przez zarządzaną przez obwinioną spółkę Sąd uznał, iż zachodzi tu przypadek zasługujący na szczególne uwzględnienie i wymierzył stosując art. 39 k.w. obwinionej grzywnę w wysokości 500 zł.

Orzeczenie o kosztach procesu uzasadnia treść art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 121 § 1 k.p.s.w.

Z tych względów i na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w sentencji wyroku